BESLUIT (EU) 2021/430 VAN DE RAAD

van 5 maart 2021

betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt over de verklaring van Kyoto inzake het verbeteren van misdaadpreventie, strafrecht en de rechtsstaat: naar het verwezenlijken van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling, op het veertiende congres van de Verenigde Naties over misdaadpreventie en strafrecht, dat van 7 tot en met 12 maart 2021 in Kyoto (Japan) zal worden gehouden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 82, lid 1, artikel 83, lid 1, en artikel 84, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het veertiende congres van de Verenigde Naties (VN) over misdaadpreventie en strafrecht (het "congres") zal van 7 tot en met 12 maart 2021 plaatsvinden in Kyoto (Japan). Het belangrijkste resultaat van het congres zal zijn de verklaring van Kyoto inzake het verbeteren van misdaadpreventie, strafrecht en de rechtsstaat: naar het verwezenlijken van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling (de "verklaring van Kyoto"). De verklaring van Kyoto zal tijdens het Congres worden aangenomen.

(2) In de verklaring van Kyoto wordt het kader geschetst van het VN-beleid inzake misdaadpreventie en strafrecht voor de komende vijf jaar. Er wordt in verwezen naar het verband tussen ontwikkeling enerzijds en de rechtsstaat en de noodzaak van doeltreffende inspanningen ter bestrijding van corruptie anderzijds, naar het belang van het bevorderen van misdaadpreventie, met inbegrip van empirisch onderbouwde misdaadpreventie, naar het verbeteren van strafrechtstelsels, en naar het intensiveren van de internationale samenwerking en technische bijstand om alle vormen van criminaliteit, waaronder terrorisme en opkomende vormen van criminaliteit, zoals die welke gevolgen hebben voor het milieu, te voorkomen en te bestrijden.

(3) De Europese Unie is een leidende partner van het Bureau van de VN voor drugs- en misdaadbestrijding (UNODC) en heeft verschillende initiatieven ter voorkoming en bestrijding van criminaliteit gefinancierd, zoals de recente lancering van het leerplatform voor terrorismebestrijding in april 2020. Op ruimere schaal werd het operationele partnerschap tussen de Unie en het UNODC in de loop der jaren geconsolideerd dankzij de financiering van diverse projecten.

(4) De Unie heeft gebruikgemaakt van haar bevoegdheid op grond van artikel 82, lid 1, en artikel 83, lid 1 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) om op de betrokken gebieden wetgeving vast te stellen teneinde de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te bevorderen, namelijk Richtlijnen 2011/36/EU ([1]), 2011/93/EU ([2]), 2013/40/EU ([3]), 2014/42/EU ([4]), (EU) 2017/541 ([5]), (EU) 2018/1673 ([6]) en (EU) 2019/713 ([7]) van het Europees Parlement en de Raad.

([1]) Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad (PB L 101 van 15.4.2011, blz. 1).

([2]) Richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad (PB L 335 van 17.12.2011, blz. 1).

([3]) Richtlijn 2013/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 over aanvallen op informatiesystemen en ter vervanging van Kaderbesluit 2005/222/JBZ van de Raad (PB L 218 van 14.8.2013, blz. 8).

([4]) Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevriezing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (PB L 127 van 29.4.2014, blz. 39).

([5]) Richtlijn (EU) 2017/541 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 inzake terrorismebestrijding en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad en tot wijziging van Besluit 2005/671/JBZ van de Raad (PB L 88 van 31.3.2017, blz. 6).

([6]) Richtlijn (EU) 2018/1673 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 inzake de strafrechtelijke bestrijding van het witwassen van geld (PB L 284 van 12.11.2018, blz. 22).

([7]) Richtlijn (EU) 2019/713 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de bestrijding van fraude met en vervalsing van niet-contante betaalmiddelen en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad (PB L 123 van 10.5.2019, blz. 18).

(5) Artikel 82, lid 1, en artikel 83, 1, VWEU vormen derhalve de rechtsgrondslag voor verdere maatregelen die de Unie en haar lidstaten moeten nemen met het oog op de follow-up van het congres, met inachtneming van de verbintenis die is aangegaan in het kader van de verklaring van Doha en die ook zal worden aangegaan in het kader van de verklaring van Kyoto, overeenkomstig Resolutie 72/192 van de Algemene Vergadering van de VN.

(6) Artikel 218, lid 9, VWEU is de procedurele rechtsgrondslag voor het besluit van de Raad betreffende het standpunt van de Unie over de verklaring van Kyoto. Artikel 218, lid 9, VWEU bepaalt dat de Raad, op voorstel van de Commissie, een besluit vaststelt tot bepaling van de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt.

(7) De Unie en haar lidstaten streven ernaar een leidende rol te spelen in het kader van de misdaadbestrijding op internationaal niveau. Tijdens de COVID-19-pandemie is duidelijker geworden dat grensoverschrijdende criminaliteit met spoed moet worden aangepakt. De COVID-19-pandemie heeft in de kaart gespeeld van criminelen en georganiseerde criminele groepen overal ter wereld, hetgeen heeft aangetoond dat coördinatie en samenwerking, zowel op het gebied van preventie als op het gebied van justitie, van het grootste belang zijn.

(8) De huidige uitdagingen op het gebied van misdaadpreventie en strafrecht leiden tot risico's voor de interne veiligheid van de Unie, maar dat geldt ook voor veel andere gebieden dan de Unie. Het in Kyoto in te nemen standpunt en het resultaat daarvan bieden de Unie en haar lidstaten een unieke gelegenheid om hun beleid te versterken, zodat zij op internationaal niveau beter kunnen samenwerken om de voortgang van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling te bevorderen.

(9) Het is dienstig het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen in de Commissie Misdaadpreventie en Strafrecht van de VN, de Economische en Sociale Raad van de VN (Ecosoc) en de Algemene Vergadering van de VN met betrekking tot de verklaring van Kyoto, aangezien de verklaring van Kyoto van invloed zal zijn op het nieuwe mondiale programma van het UNODC en een beslissende invloed kan hebben op de inhoud van het recht van de Unie, namelijk de voorgestelde verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking.

(10) De verklaring van Kyoto zal tot versterking van het bestaande internationale rechtskader leiden en de basis vormen voor verdere actie op niveau van de Unie ten aanzien van verschillende vormen van criminaliteit. Het is derhalve dienstig de vaststelling van de verklaring van Kyoto tijdens het congres goed te keuren.

(11) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het VWEU is gehecht, en onverminderd artikel 4 van dat protocol, neemt Ierland niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat.

(12) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat aan het VEU en het VWEU is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat.

(13) Het standpunt van de Unie dient tot uitdrukking te worden gebracht door de gezamenlijk optredende lidstaten die aan het congres deelnemen. Overeenkomstig de plicht tot loyale samenwerking dienen de lidstaten van de Unie dat standpunt te verdedigen in de opeenvolgende fasen van de aanneming van de verklaring van Kyoto,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het namens de Unie in te nemen standpunt op het veertiende congres van de Verenigde Naties over misdaadpreventie en strafrecht (het "congres"), dat van 7 tot en met 12 maart 2021 in Kyoto, Japan zal worden gehouden, is dat de vaststelling van de verklaring van Kyoto inzake het verbeteren van misdaadpreventie, strafrecht en de rechtsstaat: naar het verwezenlijken van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling (de "verklaring van Kyoto"), wordt goedgekeurd. De ontwerpverklaring van Kyoto is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

Het in artikel 1 genoemde standpunt wordt tot uiting gebracht door de gezamenlijk optredende lidstaten van de Unie die aan het congres deelnemen.

Artikel 3

De vertegenwoordigers van de Unie kunnen zonder verder besluit van de Raad akkoord gaan met geringe wijzigingen van de verklaring van Kyoto.

Artikel 4

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 5 maart 2021.

Voor de Raad
De voorzitter
A.P. ZACARIAS